

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 november 2023
(OR. en)

15628/23

ECOFIN 1206
UEM 367
SOC 799
EMPL 573

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	21 november 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 902 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN Rapport om förvarningsmekanismen 2024

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 902 final.

Bilaga: COM(2023) 902 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 21.11.2023
COM(2023) 902 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET
OCH EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

Rapport om förvarningsmekanismen 2024

{SWD(2023) 901 final} - {SWD(2023) 902 final}

MEDDELANDE OM RAPPORTEN OM FÖRVARNINGSMEKANISMEN

I rapporten om förvarningsmekanismen anges vilka medlemsstater kommissionen bedömer kan ha, eller riskera att få, obalanser enligt en ekonomisk avläsning av resultattavlan för det makroekonomiska obalansförfarandet¹. Avläsningen utgår från utfallsdata för 2022, vilka tolkas framåtblickande genom att hänsyn tas till hur möjliga risker kan komma att utveckla sig utifrån vad som händer i ekonomin under 2023 och i relevanta fall till mer långsiktiga utsikter enligt kommissionens höstprognos 2023. En fullständig analys och en bilaga med resultattavlans värden finns i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer detta meddelande².

I 2024 års rapport om förvarningsmekanismen behandlas de makroekonomiska obalansernas utveckling i ett läge med fortsatt hög, om än minskande, inflation och svag ekonomisk tillväxt. I de flesta av EU:s ekonomier verkade inflationsuppgången i början av 2023 ha upphört till följd av sjunkande energipriser. En fortsatt avtagande prisökningstakt på livsmedel gör att pristrycket lättar. Men trots att de senaste siffrorna visar på stora nedgångar innebär de trögrörliga priserna i vissa viktiga poster att det är svårt att i närtid få ned inflationen till mer önskvärda nivåer. En längre period med hög inflation ökar risken för fortsatta skillnader inom unionen i och med att de nationella ekonomierna anpassar sig till, och fördelar konsekvenserna av, energiprischocken på olika sätt. Tillväxten har i många länder stagnerat i reala termer, särskilt kring årsskiftet, sedan konsumtionen dämpats på grund av att hushållens reala köpkraft har minskat och efterfrågan sjunkit till följd av penningpolitiska åtstramningar. I nuläget spås inflationen fortsätta att minska, om än i långsammare takt, och den reala BNP-tillväxten gradvis öka. Riskerna för utsikterna beror främst på världsläget: den nya konflikten i Mellanöstern, Rysslands fortsatta krig mot Ukraina och en överhuvudtaget förändrad geopolitisk kontext som kan påverka den globala handeln och försämra omvärldsvillkoren. På olika håll i världen har inflationen och centralbankernas åtgärder för att hantera inflationstrycket i kombination med US-dollarans appreciering lett till viss finansiell stress utanför EU.

Sektorspecifik tematisk avläsning

- **Bytesbalanssaldona sjönk i nästan alla medlemsstater 2022** men började i de flesta fall öka under 2023. De kraftigt stigande energipriserna ledde till att **överskotten krympte medan underskotten växte**. Bytesbalanssaldona för både energi och andra varor sjönk, vilket beror på försämrade bytesförhållanden (*terms of trade*) och på en stark, om än vikande, inhemsk efterfrågan och växelkursdeprecieringar i vissa länder. De stora bytesbalansöverskotten minskade något 2022. För de flesta stora nettolåntagarländer låg bytesbalansen kvar under de nivåer som främjar en snabb korrigerings. De stora **nettoutlandsställningarna**, både positiva och negativa, minskade överlag men förblev ändå av betydande storlek. Under 2023 har bytesbalanserna till viss del återgått till tidigare nivåer, främst på grund av lägre energipriser och vikande efterfrågan. Trots att många måttliga bytesbalansunderskott har minskat finns det ett mindre antal länder som fortfarande har mycket högre underskott än före antingen 2022 eller covid-19-krisen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigeringsmekanism för makroekonomiska obalanser.

² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar om rapporten om förvarningsmekanismen 2024, SWD(2023) 901.

Underskotten är dessutom större än vad de borde vara enligt fundamenta eller vad en förbättring av deras utlandsställning mot mer sunda nivåer skulle kräva. De flesta stora nettlåntagarländers bytesbalanssaldon ökar i takt med att energipriseffekterna klingar av.

- År 2022 föll **euroområdets bytesbalans** betydligt och blev på grund av de mycket höga energipriserna negativ för första gången på över tio år, men den har sedan dess stigit. När bytesförhållandet (*terms of trade*) försämrades föll den nominella handelsbalansen markant eftersom importvärdena växte mycket snabbare än exporten, medan handelsbalansen i reala termer var i stort sett stabil. En förbättring av bytesförhållandet och en dämpad real efterfrågan ledde till att euroområdets bytesbalans i slutet av 2022 började förbättras och uppvisade andra kvartalet 2023 åter ett överskott. Enligt prognoserna kommer den att fortsätta att förbättras i år och nästa år i takt med att handelsbalansen stärks. Krympande finansiella nettoutlandsställningar har lett till en viss ombalansering av **utlandsställningarna i euroområdet**. Förändringarna i dessa ställningar har varit större för nettolåntagarländer trots vissa väsentliga minskningar av deras bytesbalanssaldon.
- **Enhetsarbetskostnaderna** ökade markant överlag, och det fanns stora skillnader mellan olika länder 2022 och in på 2023, även inom euroområdet, där skillnader medför större konkurrenskraftsrisker. Den mycket starkt ökningstakten i vissa medlemsstater innebär en kraftig accelerering jämfört med de senaste åren. Även om löneökningarna var betydande i de flesta länder var de långsammare än ökningarna av levnadsomkostnaderna. Det satte press på hushållens ekonomi, särskilt för låginkomsttagare. Löneutvecklingen har accelererat under 2023. Därför förutspås enhetsarbetskostnaderna öka ännu snabbare 2023 än 2022 i de flesta länder, och även där takten avtar förväntas den vara hög. Sammantaget förväntas lönerna ha sjunkit i reala termer under 2022 och 2023. För 2024 förväntas ökningen av enhetsarbetskostnaderna sakta av betydligt, men osäkerheten är stor eftersom lönerna beror på förhandlingar som ännu inte har ägt rum i många länder. Den förväntade starkare ökningen av enhetsarbetskostnaderna i vissa nettolångivarländer bör bidra till ytterligare symmetrisk ombalansering av utlandsställningarna i euroområdet 2023 och 2024.
- Eurons nominella depreciering gentemot andra stora valutor under 2022 – i ett läge där Europa drabbades mer direkt av energikrisen och penningpolitiken fortfarande var lättare – ledde till att euroområdets **reala effektiva växelkurser** deprecierade överlag. Euron stärktes första halvåret 2023. Inom euroområdet har de reala effektiva växelkurserna i höginflationsländer fortsatt att appreciera, främst på grund av skillnader i den underliggande inflationen. Utanför euroområdet har förändringar av den nominella växelkursen varit en betydande faktor som har påverkat de reala effektiva växelkurserna och i de flesta länder följdes en nominell depreciering 2022 av en viss appreciering under 2023 även mot euron. Överlag stramades penningpolitiken åt mer och tidigare i länder utanför euroområdet, särskilt precis i början när inflationen började gå upp. Trots en tydlig minskning av den totala inflationen i dessa länder sedan årsskiftet är pristrycket fortfarande högt.
- **Företagens skulder som andel av BNP** minskade 2022 som ett resultat av en stark nominell BNP-tillväxt. Låneflödena var starka under större delen av 2022 men började snabbt tappa fart mot slutet av året. Vinsterna ökade överlag eftersom företagen gynnades av en starkare prissättningsförmåga. Vinsterna per enhet har dock minskat på sista tiden, särskilt inom industrin. Fram till 2023 skedde en aktiv skuldnedväxling i vissa länder, där låneflödena blev negativa. Skuldstockarna är dock fortfarande stora i många medlemsstater, i vissa fall större än före pandemin, vilket utgör en riskfaktor. Eftersom företagslån ofta har flexibla villkor och korta löptider ökar högre räntor trycket i vissa sektorer, bland annat inom kommersiella fastigheter. I vissa länder har nödlidande lån och konkurser börjat öka, framförallt inom högrisksektorer som hotell och restaurang och transportsektorn. I närtid kommer företagens sårbarhet sannolikt att

öka på grund av högre räntor, lägre vinster, potentiellt sämre möjligheter att kostnadskonkurrera och begränsad tillgång till finansiering. Den begränsade möjligheten att få nya lån kommer sannolikt även att hålla tillbaka företagens investeringar och därmed påverka tillväxtutsikterna framöver.

- **Bostadspriserna** fortsatte att stiga i de flesta medlemsstater de första månaderna 2022 innan de nådde en vändpunkt. Högre bolåneräntor i kombination med lägre reala disponibla inkomster bromsade bostadsprisutvecklingen och bostadspriserna började falla jämfört med kvartalet innan, eller till och med året innan, i de mest påverkade länderna, vilket ledde till att övervärderingarna minskade. Bostadspriserna förväntas fortsätta att korrigera sig mot bakgrund av det höga ränteläget. I ett fåtal länder där bolåneräntorna inte har stigit i någon betydande utsträckning eller där finansiering strömmar in från utlandet har dock bostadspriserna fortsatt att stiga kraftigt och bostadsbyggandet är högt.
- **Hushållens skuldkvoter** fortsatte att minska 2022, trots att många nya bolån togs under årets första månader. Under 2023 har hushållens skulder fortsatt att minska på grund av mindre bostadsutlåning, och denominatoreffekten är inte heller lika stor som 2022 i och med att den reala BNP-tillväxten saktar in och inflationstakten minskar. Trots dessa minskade skuldkvoter har räntebördan ökat för vissa hushåll och kommer att fortsätta att göra det i många länder i takt med att de högre räntorna gradvis får effekt på de månatliga bolåneavbetalningarna. I hur stor utsträckning detta sker och hur länge det tar beror på hur länge bolåneräntorna är bundna och hur stor andel av månadsbetalningarna som utgörs av räntebetalningar. Bolåneräntorna ökade betydligt i hela EU under 2022 och blev högre än de har varit på tio år. I ett fåtal länder har de nyligen nått sin topp, men i de flesta var kostnaderna för lån fortfarande på väg uppåt i september 2023.
- **Statsskulden** som andel av BNP minskade 2022. Den nominella tillväxten hade en stark denominatoreffekt, och ytterligare minskningar är på gång. Den nominella tillväxten bidrog även till ökade skatteintäkter och fallande offentliga underskott. Stödåtgärder för att mildra effekterna av de högre energipriserna innebar visserligen högre utgifter från statskassan, men oftast ersatte dessa betydande pandemistödspaket. Statsskulden som andel av BNP var fortfarande högre än före covid-19-krisen i de flesta länder, med undantag främst för några länder med väldigt höga skulder och där den reala BNP-tillväxten är väldigt hög. Under 2023 och 2024 förväntas skuldnivåerna minska i långsammare takt i de flesta fall eller i vissa fall ligga still. Räntan på statsskulderna har ökat, och bruttofinansieringsbehoven är fortfarande betydande i många länder i takt med att den höga inflationen gradvis får effekt och leder till högre offentliga utgifter.
- Högre inflation och stigande räntor har förändrat förutsättningarna för **banksektorn**, och lönsamheten har ökat tack vare högre räntemarginaler. Överlag är banksektorn välkapitaliserad och likviditeten tillräcklig. Trots trycket på låntagarna har den mindre mängden nödlidande lån än så länge förblivit stabil. I samband med bankkonkurser i USA och Schweiz i mars minskade värderingen av euroområdet banksektor något, men i övrigt har inga tecken på sårbarheter relaterade till detta kunnat ses. De svaga ekonomiska utsikterna på kort sikt kan dock påverka tillgångar och kreditrisker, och vissa sektorer, som den för kommersiella fastigheter, kan ge upphov till problem. Det råder även osäkerhet kring dolda sårbarheter i finanssektorn, även bland icke-banker. Resultaten från de stresstester som Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken har genomfört 2023 visar att de europeiska bankerna har förmåga att kunna klara av en negativ händelseutveckling och bli mer motståndskraftiga jämfört med hur det har varit i tidigare tester.

Utsikter för ekonomiska obalanser

Den starka nominella tillväxten har möjliggjort skuldnedväxling och därmed gjort att vissa långvariga obalanser har minskat, men trycket till följd av de stramare finansiella villkoren har ökat. Inflationen har främjat en snabbare passiv skuldnedväxling och därmed till en lägre skuldsättningsgrad, förutsatt att inga nya påfrestningar tillkommer. För länder som genomför en skuldnedväxling har sårbarheterna minskat, och kommer att fortsätta att minska, tack vare det rådande läget. Skulderna kan gradvis fortsätta att minska i länder som länge varit sårbara, förutsatt att inga ytterligare finansieringsbehov uppstår. Det kan dock vara svårare i de fall då ekonomiskt hårt tyngda hushåll har tagit lån från den privata sektorn de senaste åren och då statens finansieringsbehov är ett resultat av korta löptider. I länder där det behövs stora förlängningar av skulderna vid skuldavbetalningar, och där den privata sektorn måste hantera snabba ökningar av bolåneavbetalningar, utgör ökade skuldavbetalningskostnader en risk för ekonomin. Icke-finansiella bolag med stora skulder kan få svårt att uppfylla sina ökande finansieringsåtaganden om de utsätts för ytterligare tryck från förändrade ekonomiska förutsättningar, även vad gäller deras egen konkurrenskraft. I vissa fall överstiger eller närmar sig räntorna den nominella BNP-tillväxten, vilket ökar riskerna för en snöbollseffekt på statsskulden som det behövs stora primära överskott för att klara.

Att den sämre kostnadskonkurrenskraften blir bestående håller på att bli en mer konkret risk i och med att pris- och kostnadstrycken fortsätter att gå åt olika håll. Problem med kostnadskonkurrenskraften togs upp i förra årets rapport om förvarningsmekanismen, eftersom de varierande pris- och kostnadsökningarna ökade risken för real appreciering och därmed risken för att länder med stora prisuppgångar tappar i konkurrenskraft. Dessa problem kvarstår, även om de i vissa fall har minskat. I vissa länder med hög inflation ses tecken på att kärninflationen håller på att bita sig fast på en hög nivå och där ses även fortsatt höga ökningar av enhetsarbetskostnaderna, samtidigt som andra länders kärninflation minskar, vilket gör att prisskillnaderna blir större. En varaktigt försämrad konkurrenskraft kan få spridningseffekter på andra delar av ekonomin om det finns sårbarheter, som tidigare skuldsättning eller svårigheter i särskilt skuldsatta sektorer. För länderna i euroområdet är det inte möjligt att omjustera de inhemska kostnaderna och priserna genom att ändra den nominella växelkursen. Om inflationen får olika effekter i olika länder kan det även göra det svårare att styra penningpolitiken, eftersom förändringar i penningpolitiken får svårare att slå igenom på samma sätt till alla delar av den monetära unionen om de reala räntorna är olika i euroområdet, vilket i vissa fall kan leda till att skillnaderna blir ännu större. Länderna i EU kan få svårt att hantera hög inflation och dämpad tillväxt och samtidigt hålla jämna steg med andra länder.

Det kan bli svårt att justera bytesbalansen efter prischocken, särskilt för länder med underskott i bytesbalansen. Det ser ut som att ett antal länder kommer att fortsätta att ha underskott i bytesbalansen den närmaste tiden, antingen på grund av beroende av stora energiimporter eller motståndskraftig inhemsk efterfrågan, som oftast beror på mindre stram finanspolitik. Ihållande höga energipriser kan innebära att man måste påskynda kostsamma strukturella förändringar för att frigöra sig från det stora importberoendet och inte behöva öka sin utlandsskuld eller hämma den potentiella tillväxten. Över tid kan externa sårbarheter och ökad utlandsskuld leda till ekonomisk stress om kostnadskonkurrenskraften urholkas och det inte finns något som begränsar den inhemska efterfrågan. De flesta länder som löper risk att ihållande tappa i konkurrenskraft på grund av hög inflation har vissa marginaler på utlandssidan eftersom deras utgångsläge i utlandsställningen är stark. Bytesbalansöverskott som minskade 2022 är nu på väg uppåt igen. Stadigvarande högre energipriser skulle påverka dessa länders produktion. Hur mycket det skulle kunna påverka bytesbalansen beror på hur efterfrågan utvecklas. För att ombalansering ska ske i euroområdet igen måste relativa justeringar ske mellan överskotts- och underskottsländer när de ekonomiska förhållandena normaliseras, och ombalanseringen förväntas fortsätta.

I de flesta fall återspeglar omsvängningen i bostadsprisutvecklingen en mjuk anpassning till högre räntor, men i andra fall är utvecklingen mer oroväckande, med potentiell risk för spridning till andra sektorer. I de flesta fall förväntas den pågående anpassningen eller minskningen av bostadspriserna begränsas till en nivåjustering som återspeglar de högre räntorna innan bostadspriserna fortsätter sin uppåtgående trend som beror på bostadsbristen. Det finns dock risk för negativa spiraler i ekonomin. Sådana är tydliga främst i vissa länder där hushållen är högt skuldsatta och högre bolåneräntor har minskat hushållens konsumtion. Dessutom kan skillnader i hur räntorna påverkar låneavbetalningarna även lägga hinder i vägen för den penningpolitiska transmissionen. I länder där bostadspriserna sjunker kan de sjunkande priserna sätta press på bankerna, eftersom värdet på säkerheterna eroderas och minskar deras tillgängskvalitet med konsekvenser för kapitaliseringen såväl som för kreditförsörjningen till resten av ekonomin. Icke-finansiella bolag med stor verksamhet inom den kommersiella fastighetssektorn kan påverkas särskilt mycket, och det gäller även för banker som har stora exponeringar mot den kommersiella fastighetssektorn. I vissa länder fortsätter dock priserna att stiga kraftigt, möjligen på grund av att räntorna är för låga eller för att utländskt kapital kommer in, och en löpande uppbyggnad av risker i fastighetssektorn kan leda till större sårbarheter och en potentiell skarp korrigering i framtiden.

Landsspecifika slutsatser

Under 2024 kommer fördjupade granskningar att förberedas för de elva medlemsstater som har konstaterat ha obalanser eller alltför stora obalanser 2023³. I rapporten om förvarningsmekanismen ges en översikt över hur de nyckeltal som ligger bakom dessa obalanser har utvecklats. I de fördjupade granskningarna 2024 kommer en ekonomisk bedömning att göras av huruvida dessa obalanser håller på att förvärras eller korrigeras eller om de har korrigerats. Utifrån detta uppdateras sedan befintliga bedömningar och en bedömning görs av huruvida det eventuellt finns några återstående behov av politiska åtgärder. Dessa granskningar offentliggörs första halvåret 2024. De elva länder som ska granskas är **Cypern, Frankrike, Grekland, Italien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Spanien, Sverige, Tyskland och Ungern.**

Efter den ekonomiska avläsningen av resultattavlan har man även kommit fram till att en fördjupande granskning ska göras av Slovakien, eftersom särskilda risker har uppstått där på grund av nyligen uppkomna obalanser. I Slovakien kvarstår problem med kostnadskonkurrenskraften, bytesbalansen, de offentliga finanserna, bostadspriserna och hushållens skuldsättning. Dessa problem analyserades i en fördjupad granskning våren 2023 och befanns på det hela taget ha avväjts för den närmaste tiden, och förväntningen var att de skulle lösa sig när de ekonomiska förhållandena normaliserades, vilket ledde till slutsatsen att det inte fanns några obalanser⁴. Den nuvarande avläsningen av resultattavlan för Slovakien visar att det 2022 var fyra indikatorer som låg över de vägledande tröskelvärdena, nämligen den finansiella nettoutlandsställningen, exportmarknadsandelen, enhetsarbetskostnaderna och ungdomsarbetslösheten. Den ekonomiska avläsningen av resultattavlan visar att det finns risk för obalanser eftersom dessa risker inte tydligt verkar avta. Efter att ha ökat betydligt under flera år ser det ut som att enhetsarbetskostnaderna kommer att öka ännu mer och snabbare än i övriga euroområdet. Den totala inflationen och kärninflationen är betydligt högre än i de andra länderna i euroområdet, och skillnaden minskar inte tillräckligt för att väga upp ackumulerade ökningar av prisnivåerna. Underskottet i bytesbalansen är fortfarande stort även om det har minskat något den senaste tiden på grund av lägre energipriser. Den tydligt negativa finansiella nettoutlandsställningen förväntas förbli stabil i år och försämrats något nästa år. Exklusive instrument utan risk har den inte legat så lågt på tjugo år. Budgetunderskottet förväntas bli större, och statsskulden förväntas öka framöver när den nominella

³ Meddelande från kommissionen: *Europeiska planeringsterminen 2023 - Vårpaketet*, COM(2023) 600.

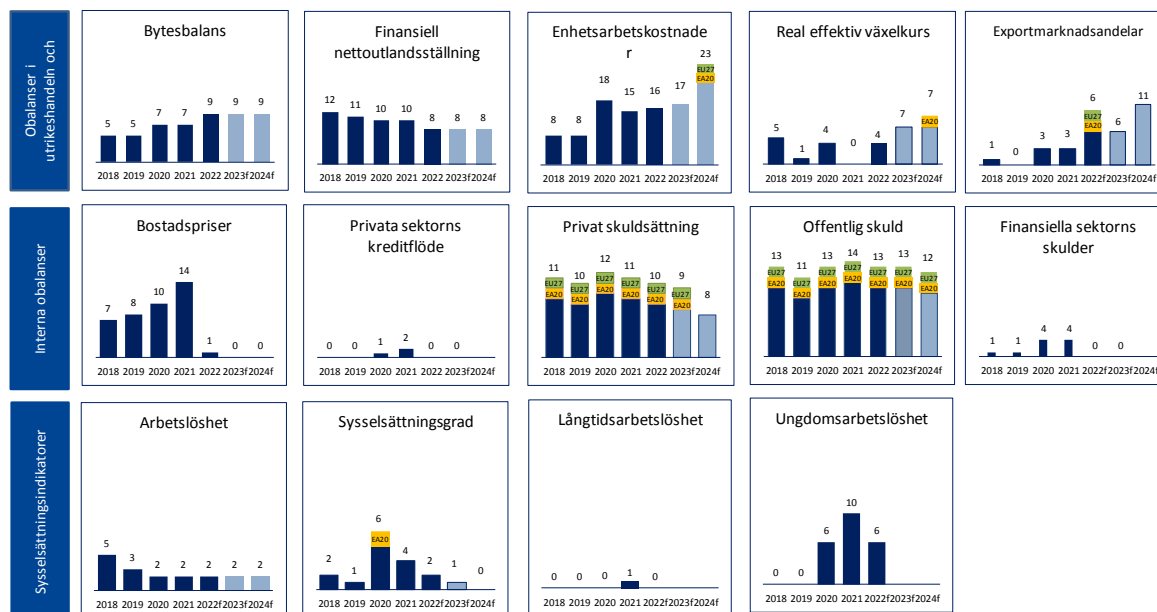
⁴ Se föregående fotnot samt *In-depth review for Slovakia* av den 24 maj 2023, SWD(2023) 643 final.

BNP-tillväxten dämpas och underskottet ökar. De nominella bostadspriserna har nyligen sjunkit, men priserna visar fortfarande tecken på övervärdering. Hushållens skulder som del av BNP, som har varit på väg uppåt de senaste tjugo åren, förväntas minska i år på grund av den höga inflationen, medan kreditflödena förblir stabila.

För de återstående medlemsstater finns det ingen anledning att genomföra en fördjupad granskning i detta läge. För de medlemsstater som det gjordes en fördjupad granskning av våren 2023 men som inte konstaterades ha några obalanser eller alltför stora obalanser (**Estland, Lettland, Litauen, Luxemburg och Tjeckien**) är slutsatserna från denna rapport om förvarningsmekanismen att det finns en viss utveckling som kan vara problematisk men att de därmed förknippade riskerna för obalanser kommer att minska när de ekonomiska förhållandena normaliseras.

För **fyra** andra medlemsstater är slutsatsen från den ekonomiska avläsningen av resultattavlan att det finns en utveckling eller problem som bör uppmärksammas, trots att dessa länder inte är så påverkade, eller inte löper risk att påverkas, av obalanser. I **Bulgarien** är det utvecklingen vad gäller kostnadskonkurrenskraft, hushållens kraftiga belåning och höga ökningar av bostadspriserna som oroar. De nominella enhetsarbetskostnaderna förväntas fortsätta stiga kraftigt, medan kärninflationen har legat väl över genomsnittet i euroområdet. De nominella bostadspriserna har gått ned något den senaste tiden men är fortfarande höga, och hushållens belåning består samtidigt som hushållens skulder är begränsade. En stark underliggande utlandsställning och pågående nominell konvergensprocess minskar riskerna. I **Kroatien** har trycket på kostnadskonkurrenskraften ökat den senaste tiden och bostadspriserna har ökat kraftigt. Samtidigt som de nominella enhetsarbetskostnaderna tydligt har ökat har de väsentliga skillnaderna jämfört med euroområdet uppstått nyligen, vilket minskar riskerna. Statsskulden är hög men fortsätter att minska och förväntas understiga 60 procent av BNP i slutet av nästa år. De nominella bostadspriserna är fortfarande höga, och priserna fortsätter brant uppåt. I **Danmark** har det stora bytesbalansöverskottet ökat ytterligare, och de icke-finansiella bolagens och hushållens skuldsättning är hög. Bytesbalansöverskottet är det största i EU. Det har ökat de senaste tio åren och växte ännu mer 2022. Ökningen förväntas mattas av men överskottet spås fortsätta att vara mycket högt. Spridningsriskerna är dock låga, och Danmarks ekonomiska fundamenta är fortfarande starka. I **Polen** blir utvecklingen vad gäller enhetsarbetskostnaderna och det ökande höga budgetunderskottet alltmer relevanta. De nominella enhetsarbetskostnaderna ökade synbart förra året och förväntas öka ännu mer markant i år. Dessutom har både den totala inflationen och kärninflationen legat över genomsnittet i euroområdet och EU. Budgetunderskottet blev större förra året och förväntas öka väsentligt 2023, men utlandsställningen fortsätter att stärkas och ligger inte längre utanför resultattavlans tröskelvärden, vilket minskar riskerna.

Diagram 1: Antal medlemsstater med variabler på resultattavlan som ligger utanför tröskelvärdena, samt sammanräknade siffror för euroområdet och EU

Antalet medlemsstater vars variabler ligger över resultattavlans relevanta tröskelvärden under ett visst år bygger på de resultattavlor som publicerats i respektive rapport om förvarningsmekanismen tidigare år. De sammanräknade värdena för EU27 och EA20 som lagts in ligger utanför tröskelvärdena. Möjliga efterhandsrevideringar av värdena kan leda till att antalet värden över tröskelvärdena skiljer sig åt om man använder de senaste siffrorna jämfört med vad som anges i diagrammet ovan. Ökningen av antalet medlemsstater med bytesbalansavläsningar som ligger utanför tröskelvärdena mellan 2019 och 2020 års dataårgång i diagrammet ovan beror till exempel till största delen på revideringar av uppgifter. Prognoser för finanssektorns skulder görs endast för 2022. Det görs inga prognoser för långtidsarbetslöshet och ungdomsarbetslöshet.

Källa: Eurostats och kommissionens beräkningar.

Diagram 2: Indikatorer på resultattavlan i rapporten om förvarningsmekanismen 2022 uppdelat efter land

Bytesbalans	Finansiell nettoutlandssättning	Real effektiv växelkurs	Exportmarknadsandelar															
Nominell enhetsarbetskostnad	Resultattavla			Bostadspriser														
Privata sektorns kreditflöden	Privata sektorns skuldsättning	Offentlig skuld	Finansiella sektorns skulder															
Arbetslöshet	Långtidsarbetslöshet	Sysselsättningsgrad	Ungdomsarbetslöshet															
					0,6 %	57,7 %	1,7 %	-1,9 %		-1,0 %	-12,9 %	5,8 %	15,5 %		-2,3 %	-19,7 %	13,7 %	-7,7 %
					10,1 %	Belgien		-3,8 %		23,6 %	Bulgarien		-2,1 %		14,8 %	Tjeckien		1,6 %
					5,7 %	161,4 %	104,3 %	-2,7 %		5,9 %	74,6 %	22,6 %	12,0 %		4,5 %	76,1 %	44,2 %	3,2 %
					5,9 %	0,2 %	1,4 %	1,9 %		5,2 %	-0,6 %	0,5 %	-1,4 %		2,5 %	0,0 %	0,5 %	1,2 %
					10,2 %	58,2 %	-1,2 %	12,4 %		6,3 %	70,2 %	-0,5 %	-13,0 %		6,0 %	-16,8 %	-4,6 %	32,1 %
					7,2 %	Danmark		-7,4 %		7,2 %	Tyskland		-1,3 %		19,0 %	Estland		4,5 %
					13,1 %	188 %	29,8 %	-1,6 %		6,7 %	118,4 %	66,1 %	1,5 %		9,2 %	94,3 %	18,5 %	1,6 %
					5,1 %	-0,3 %	1,3 %	0,5 %		3,5 %	-0,2 %	1,4 %	-0,2 %		6,2 %	0,4 %	2,0 %	7,0 %
					7,2 %	Danmark		-7,4 %		7,2 %	Tyskland		-1,3 %		19,0 %	Estland		4,5 %
					13,1 %	188 %	29,8 %	-1,6 %		6,7 %	118,4 %	66,1 %	1,5 %		9,2 %	94,3 %	18,5 %	1,6 %
					5,1 %	-0,3 %	1,3 %	0,5 %		3,5 %	-0,2 %	1,4 %	-0,2 %		6,2 %	0,4 %	2,0 %	7,0 %
					-7,9 %	-142,2 %	-2,5 %	12,6 %		0,7 %	-60,2 %	-0,7 %	-7,8 %		-1,1 %	-23,8 %	-3,8 %	-10,7 %
					3,5 %	Grekland		4,4 %		10,8 %	Spanien		0,8 %		11,1 %	Frankrike		1,5 %
					1,1 %	100,8 %	172,6 %	-0,5 %		0,3 %	123,5 %	111,6 %	-4,5 %		8,7 %	163,9 %	111,8 %	-1,3 %
					14,9 %	-3,6 %	0,9 %	-6,1 %		14,4 %	-0,3 %	0,2 %	-2,7 %		7,7 %	-0,3 %	1,0 %	-3,4 %
					1,1 %	100,8 %	172,6 %	-0,5 %		0,3 %	123,5 %	111,6 %	-4,5 %		8,7 %	163,9 %	111,8 %	-1,3 %
					14,9 %	-3,6 %	0,9 %	-6,1 %		14,4 %	-0,3 %	0,2 %	-2,7 %		7,7 %	-0,3 %	1,0 %	-3,4 %
					1,6 %	4,7 %	-1,9 %	-8,4 %		-8,0 %	-96,2 %	-3,0 %	20,7 %		-1,9 %	-26,5 %	5,7 %	15,3 %
					4,9 %	Italien		-3,2 %		-1,2 %	Cypern		-3,1 %		16,7 %	Lettland		-1,0 %
					2,9 %	105,5 %	141,7 %	-5,7 %		-3,9 %	213,4 %	85,6 %	-2,3 %		3,0 %	52,5 %	41 %	4,1 %
					9,0 %	-1,3 %	-0,2 %	-5,5 %		7,3 %	0,2 %	2,2 %	2,0 %		7,5 %	-0,7 %	-0,5 %	2,6 %
					2,9 %	105,5 %	141,7 %	-5,7 %		-3,9 %	213,4 %	85,6 %	-2,3 %		3,0 %	52,5 %	41 %	4,1 %
					9,0 %	-1,3 %	-0,2 %	-5,5 %		7,3 %	0,2 %	2,2 %	2,0 %		7,5 %	-0,7 %	-0,5 %	2,6 %
					8,0 %	47 %	-0,5 %	-0,8 %		-4,5 %	-50,8 %	-8,1 %	-3,5 %		0,1 %	78,8 %	-3,1 %	2,7 %
					13,2 %	Luxemburg		4,0 %		23,1 %	Ungern		5,1 %		8,6 %	Malta		1,2 %
					-19,5 %	325,5 %	24,7 %	-4,9 %		9,2 %	78,8 %	73,9 %	8,6 %		6,4 %	121,8 %	52,3 %	5,9 %
					5,6 %	0,0 %	1,5 %	0,6 %		3,9 %	0,1 %	2,5 %	-0,6 %		3,6 %	0,1 %	4,1 %	-1,0 %
					-19,5 %	325,5 %	24,7 %	-4,9 %		9,2 %	78,8 %	73,9 %	8,6 %		6,4 %	121,8 %	52,3 %	5,9 %
					5,6 %	0,0 %	1,5 %	0,6 %		3,9 %	0,1 %	2,5 %	-0,6 %		3,6 %	0,1 %	4,1 %	-1,0 %
					1,6 %	17,6 %	0,1 %	-4,7 %		-0,4 %	-33,4 %	-0,2 %	16,6 %		-1,0 %	-83,6 %	-2,9 %	-1,9 %
					10,7 %	Österrike		3,7 %		16,9 %	Polen		-1,9 %		10,7 %	Portugal		4,8 %
					5,0 %	121,9 %	78,4 %	-3,0 %		1,9 %	63,5 %	49,3 %	3,0 %		2,9 %	141,1 %	112,4 %	-4,0 %
					5,7 %	-0,2 %	0,5 %	0,4 %		3,2 %	0,2 %	3,6 %	0,9 %		6,5 %	-0,1 %	1,5 %	0,7 %
					5,0 %	121,9 %	78,4 %	-3,0 %		1,9 %	63,5 %	49,3 %	3,0 %		2,9 %	141,1 %	112,4 %	-4,0 %
					5,7 %	-0,2 %	0,5 %	0,4 %		3,2 %	0,2 %	3,6 %	0,9 %		6,5 %	-0,1 %	1,5 %	0,7 %
					3,2 %	-1,5 %	-1,3 %	2,9 %		-3,6 %	-61 %	3,8 %	-6,6 %		-0,5 %	-1,7 %	-3,1 %	-2,0 %
					14,3 %	Slovenien		4,3 %		13,3 %	Slovakien		1,3 %		8,6 %	Finland		-4,6 %
					5,2 %	66,0 %	72,3 %	-1,4 %		9,3 %	92,7 %	57,8 %	-9,3 %		2,3 %	144,7 %	73,3 %	1,7 %
					4,6 %	-0,3 %	1,6 %	2,0 %		6,5 %	0,2 %	1,4 %	2,8 %		7,4 %	0,0 %	2,5 %	-3,5 %
					5,2 %	66,0 %	72,3 %	-1,4 %		9,3 %	92,7 %	57,8 %	-9,3 %		2,3 %	144,7 %	73,3 %	1,7 %
					4,6 %	-0,3 %	1,6 %	2,0 %		6,5 %	0,2 %	1,4 %	2,8 %		7,4 %	0,0 %	2,5 %	-3,5 %
					5,8 %	34,8 %	-1,4 %	-2,7 %		5,8 %	Sverige		-3,1 %		10,6 %	207,3 %	32,9 %	3,7 %
					8,3 %	0,4 %	1,0 %	2,3 %		8,3 %	0,4 %	1,0 %	2,3 %		10,6 %	207,3 %	32,9 %	3,7 %
					8,3 %	0,4 %	1,0 %	2,3 %		8,3 %	0,4 %	1,0 %	2,3 %		10,6 %	207,3 %	32,9 %	3,7 %

Källa: Eurostats och kommissionens beräkningar (se statistikbilagan till arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om rapporten om förvarningsmekanismen 2024, SWD(2023) 902).
